

# РЕШЕНИЕ

№ 2019

гр. София, 13.04.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,**  
в публично заседание на 09.03.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ива Кечева**

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **576** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал. 2, във връзка с чл. 208 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.  
Образувано е по жалба на Ф. Р. Н., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ш., срещу мълчалив отказ на Директора на ТД на НАП – С. да се произнесе по жалба вх. № 94-Ф-31/17.12.2019 г., подадена срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С190022-023-0003512/28.11.2019 г., издадено от публичен изпълнител Р. Н..  
В жалбата се твърди, че при издаване на атакуваното постановление не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК, тъй като текстът на цитираните разпоредби предполага наличието на неплатени данъци и задължителни осигурителни вноски, а в случая ревизията на жалбоподателя се извършва по реда на чл. 19 ДОПК, т.е. касае се за задължения на [фирма]. Сочи се, че налагането на обезпечителни мерки е допустимо, когато може да се направи извод, че данъчно задълженото лице дължи данъци или задължителни осигурителни вноски, но в процесния случай не е налице подобна хипотеза. Изложено е становище, че на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания, а в случая такива не са налице спрямо жалбоподателя, а по отношение на [фирма]. Твърди се, че при издаването на атакуваното постановление са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и че посредством налагането на обезпечителните мерки значително се затрудняват възможностите на жалбоподателя да се разплаща с цел покриване на нормалните житейски потребности. Иска се отмяна на обжалваното постановление. В хода на устните състезания жалбоподателят се

представлява от адв. Ш., който моли съда за отмяна на обжалваното постановление по изложените в жалбата аргументи. Излага доводи, че при ревизия, извършвана по реда на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, публичният изпълнител трябва да налага предварителни обезпечителни мерки единствено, когато са събрани убедителни доказателства за осъществяване на някоя от хипотези по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК. В противен случай налагането на такива мерки би било произвол спрямо трето лице, което не е данъчно задължено. Претендират се разноските по делото съгласно представен списък. Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуален представител юрк. Н., изразява становище за недоказаност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220419007499-020-001/22.11.2019 г. на Ф. Р. Н. е възложена ревизия за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма] за период, в който жалбоподателят е бил собственик и управител на цитираното дружество.

В хода на ревизията с мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22220419007499-039-001/26.11.2019 г., издадено от Е. М. И.-Г. на длъжност главен инспектор по приходите, е поискано налагането на обезпечителни мерки във връзка с възложена ревизия на жалбоподателя относно установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за невнесени задължения на [фирма]. Посочено е, че задълженията на [фирма] са в общ размер на 143 713 лв. с включени лихви към 26.11.2019 г., които са установени с издаден РА № Р-22221418004909-091-001/24.01.2019 г., като очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени е следният:

-Отговорност за УПФ за осигурители – 118,32 лв. /главница/ и лихва в размер на 143,17 лв., изчислена към 26.11.2019 г.

-Отговорност за здравни осигуровки за осигурители – 1789,21 лв. /главница/ и лихва в размер на 229,10 лв., изчислена към 26.11.2019 г.

-Отговорност за ДОО за осигурители – 4473,08 лв. /главница/ и лихва в размер на 572,73 лв., изчислена към 26.11.2019 г.

-Отговорност за Данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения – 1706,11 лв. /главница/ и лихва в размер на 216 лв., изчислена към 26.11.2019 г.

-Отговорност за ДДС – 116 617,90 лв. /главница/ и лихва в размер на 16 839,66 лв., изчислена към 26.11.2019 г.

Посочено е от ревизиращите органи, че размерът на активите/имуществото на ревизираното лице е по-малък от размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията, поради което и с оглед предотвратяване извършване на сделки и действия с имуществото му, в следствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително затруднено, е предложено налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С ПНПОМ с изх. № С190022-023-0003512/28.11.2019 г., издадено от Р. Н. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП-С., на Ф. Р. Н. са наложени следните предварителни обезпечителни мерки:

- Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени

вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително пазене, находящи се в [фирма] за сумата от 142 705,28 лв.

- Запор върху следните МПС: 1. Лек автомобил V., модел Пасат, рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2001 и балансова стойност 0.00лв; 2. Лек автомобил V., модел Голф, рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 1990 и балансова стойност 0.00лв.

В Постановлението е изложено, че ревизираното лице не притежава активи, които могат да послужат за обезпечаване на бъдещото вземане в предполагаем размер на 142 705,28 лв. /главница/ и лихва за забава в размер на 18 000,66 лв., изчислена към 26.11.2019 г., поради което запорът на банкови сметки се явява единствената възможна обезпечителна мярка. Налагането на предварителните обезпечителни мерки е мотивирано със следните фактически основания:

-Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за невнесени задължения на [фирма]. Задълженията на дружеството са установени с РА и с подадени справки декларации;

-При направена справка в Имотния регистър няма данни за наличие на недвижими имоти, собственост на Ф. Р. Н.;

-Лицето притежава МПС-та с година на регистрация 1999 г. и 2001 г., чиято стойност би била незначителна спрямо предполагаемия размер на задълженията.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0003512/28.11.2019 г. е оспорено пред директора на ТД на НАП – С. с жалба с вх. №. 94-Ф-31/17.12.2019 г. С Решение № ПО-150/20.12.2019 г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП – С., с което жалбата е оставена без уважение и постановлението за налагане на обезпечителни мерки е потвърдено. В решението е изложено, че налагането на предварителното обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. Посочено е, че след направен обстоен анализ, публичният изпълнител е преценил, че ревизираното лице не притежава недвижими имоти и МПС на стойност достатъчна да обезпечи размера на очакваните му задължения. Обезпечителните мерки са наложени по мотивирано искане на орган по приходите, като публичният изпълнител се ползва от преценката на ревизиращия орган и действа в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения. Изложени са мотиви, че публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган, нито може да оспорва неговите предположения, като в конкретния случай предпоставките, обуславящи налагането на обезпечителни мерки са съобразени и е формиран обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Посочено е, че не са налице основанията на чл. 208 от ДОПК за отмяна на наложените обезпечителни мерки, нито са изпълнени предпоставките на чл. 199 от ДОПК за замяна на наложеното обезпечение, с оглед на което е прието, че обжалваното Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С190022-023-0003512/28.11.2019 г. е законосъобразно, обосновано, издадено в изискуемата от закона форма, от компетентен орган и съдържа всички необходими реквизити.

В хода на съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя заявява, че не е запознат с Решение № ПО-150/20.12.2019 г., но поддържа жалбата, като подадена срещу решението и потвърденото с него постановление за налагане на

предварителни обезпечителни мерки.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, с която е сезиран съдът, е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от П. В. П. - заместник-директор на ТД на НАП – С. при условията на заместване на компетентния орган – директор на ТД на НАП - [населено място], съобразно заповед № ЗЦУ-ОПР-25/01.11.2019 г. (л. 28) и заповед № 16998/03.12.2019 г. (л.29) на изп. директор на НАП. Спазен е и предвиденият в чл. 197, ал. 1 ДОПК 7-дневен срок.

Процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

При издаване на оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната им.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая е налице мотивирано искане от ревизиращ орган във връзка с извършвана ревизия на жалбоподателя за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма], с което е направен извод, че събирането на предполагаемите задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Искането е мотивирано с обстоятелството, че размерът на активите/имуществото на ревизираното лице е по-малък от размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Преценката за затрудненото събиране на задълженията на Ф. Р. Н., които евентуално ще бъдат установени в хода на процесната ревизия, е направена на базата на мотивираното предложение на органа по приходите, в което са посочени обстоятелствата, поради които се приема, че ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. Публичният изпълнител е констатирал, че в хода на ревизията не са установени други активи, собственост на жалбоподателя, които да обезпечат в пълен размер предполагаемите публични вземания. Същевременно, както в хода на административното обжалване, така и в настоящото съдебно производство, жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да опровергават становището на публичния изпълнител за липса на достатъчно активи, негова собственост и съответно за затруднено събиране на очакваните публични задължения. Поради това обосноваван се явява изводът, че е възможно събирането на предполагаемите публични задължения да бъде значително затруднено.

Предвид липсата на данни за други активи, собственост на лицето, настоящият съдебен състав приема, че налагането на предварителните обезпечителни мерки - заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, е законосъобразно и не противоречи на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 ДОПК. При наличие на други активи, собственост на физическото лице, от административния орган или от съда се извършва преценка налагането на обезпечение върху кои от тях би засегнало в най-малка степен дейността на ревизираното лице. Следва да се посочи, че налагането на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 ДОПК е предвидено от законодателя с оглед гарантиране събирането на публични вземания и с цел да бъдат защитени публичните интереси, поради което налагането на обезпечение върху активи, които биха могли да осигурят събирането на публични вземания на държавата, при липса на информация за други активи, следва да бъде допуснато за постигане целта на закона и охрана на публичните интереси. В тази връзка следва да се посочи, че жалбоподателят разполага с възможността, предвидена в чл. 199, ал. 1 ДОПК да поиска от публичния изпълнител замяната на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение, като евентуално постановен отказ ще подлежи на самостоятелен съдебен контрол. На следващо място, оспорващият може да поиска по реда на чл. 229, ал. 1 ДОПК от публичния изпълнител разрешение определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореджане за неотложни плащания във връзка с дейността му.

В настоящия случай не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки – до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложеният заповед е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Неоснователно е възражението за незаконосъобразност на ПНПОМ поради липса на публични задължения на жалбоподателя като физическо лице. Отговорността по чл. 19 ДОПК подлежи на установяване в ревизионно производство и наличието на предпоставките за нейното реализиране се преценява в производството по издаване/оспорване на ревизионния акт. Обезпечителното производство е акцесорно спрямо ревизионното и предпоставките за неговото законосъобразно провеждане са разгледани по-горе и в случая са осъществени. Във връзка с доводите в жалбата и изложените от пълномощника на жалбоподателя в хода на устните състезания по делото аргументи, следва да се посочи, че предпоставките, редът и правомощията на публичния изпълнител при налагане на предварителни обезпечителни мерки са нормативно регламентирани, без оглед вида на ревизионното производство и/или вида на данъците, респ. отговорността по чл. 19 ДОПК, които подлежат на установяване. В този смисъл, независимо че в случая се касае до ревизионно производство по реда на чл. 19 ДПОК, публичният изпълнител не е оправомощен да извършва преценка доколко са събрани убедителни доказателства за осъществяване на някоя от хипотези по чл. 19, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, респ. за установяване на отговорност на ревизираното лице на основание чл. 19 ДОПК.

С оглед изложеното, Решение № ПО-150/20.12.2019г. на директора на ТД на НАП-С.,

както и потвърденото с него ПНПОМ са законосъобразни, като издадени в съответствие с процесуалния и с материалния закон, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на ТД на НАП С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП в размер на 100 лв., съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град, 3-ти състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Р. Н. срещу , Решение № ПО-150/20.12.2019г. на директора на ТД на НАП-С., с което е отхвърлена жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С190022-023-0003512/28.11.2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Ф. Р. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: